

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

riksberg og Københavns kommuner, og nu går vi altså videre, så hurtigt vi kan. Jeg har lovet udvalget, at hvis der er mulighed for det, vil vi vende tilbage med forslag, der konkretiserer det, som man måtte være nået frem til. Men jeg forudser også i lyset af det, hr. Stærh Johansen nævnte om nogle af kommunernes utilfredshed med den måde, byrdeproblemer løses på, at der vil blive mange vanskeligheder at overvinde. Men det er der jo på alle områder; hvorfor skulle der så ikke også være det her?

Fru Gunhild Due nævnte igen Grønland og Færøerne. Jeg vil gerne sige, at der er muligheder. Vi har i øvrigt i de senere år i meget stor udstrækning støttet turneer til Grønland, og vi vil fortsætte dermed.

Må jeg sige om hr. Sigsgaards tanke, som han fremsatte under første behandling, at jeg ikke tror, vi kan komme ind på ideen om kulturkort. Vi har simpelt hen ikke økonomisk mulighed derfor, så alene af den grund kan det ikke lade sig gøre.

Hr. Sigsgaard ytrede frygt for — og den samme frygt ligger der i fru Hanne Reintofts ændringsforslag — at der skulle ske indgriben fra statens side. Det er der ikke tale om. Der er ikke nogen som helst grund til at tro, at man fra statens side, fra ministeriets side, vil gribe ind over for teatrenes frihed. Der kan være tale om den begrænsning, som økonomien sætter.

Vi er åbne over for, at der kan opstå andre former for ledelse af teatre, og det imødekommer da i en vis udstrækning det, hr. Sigsgaard var inde på under første behandling.

Det økonomiske problem er jo det meget afgørende i hele sagen. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har måttet slå fra mig ved at sige, at vi dog immervæk får 6 mill. kr. mere, hvilket er en forøgelse på 50 pct. Jeg siger til alle dem, der synes, det er for lidt — og det synes alle — at det ikke har været muligt at komme længere frem. Man må huske, hvad jeg også nævnte under første behandling, at når først en institution er placeret på et bestemt niveau i forhold til andre institutioner, er det meget svært pludselig at rive denne institution ud af sammenhængen og rykke den mange, mange trin i vejret. Det skulle vi gøre, hvis vi plud-

selig skulle eksplodere. Der er her tale om en vækst, men ikke om en revolution; hvis vi skal have en revolution på dette område, forudsætter det, som jeg så tit har peget på, at der er en baggrund i befolkningens ønsker om, at nu skal dette prioriteres meget højere, end det har været tilfældet hidtil, og denne holdning kan jeg ikke se er til stede.

Nu må vi afvente den fortsatte debat, og der er jo stillet i udsigt, at vi inden så længe igen vender tilbage til disse og andre teaterproblemer. Jeg håber og tror, at de forbedringer, der er sket, vil danne rammen for en sund og god udvikling; ja, en stærk udvikling inden for teaterlivet. Hvis der ude omkring i landet er interesse for det, hvis kommunerne virkelig vil se en opgave i at støtte teatervirksomhed, så tror jeg også, at de gode ønsker, som vi her er enige om at nære for teatret, vil blive opfyldt. Jeg takker for den tilslutning, forslaget har fået. Jeg er glad for, at det kan lade sig gøre at gennemføre det praktisk taget i enighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Hanne Reintoft* (se sp. 6435) om en ny affattelse af kapitel 1
forkastedes med 114 stemmer mod 2.

§§ 1-8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Hanne Reintoft* om en ny affattelse af § 9 (se sp. 6435)
forkastedes enstemmigt med 120 stemmer.

§§ 9 og 10
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af *Hanne Reintoft* (se sp. 6435)
forkastedes enstemmigt med 120 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 11 og 12, ændringsforslagene nr. 1 og 2 i betænkningen, § 13; således ændret, og §§ 14-17
vedtoges uden afstemning.